

**Eesti
Kontsert**

Eesti Pillifond
Estonian Foundation of
Musical Instruments

INSPIREERITUD RAHVAMUUSIKAST

Pillifondi gala

admirals

**Eesti Kontserdi
hooaja peatoetaja**

**Ole oma
finantsmaailma
dirigent!**

admirals.com

R 9. VEEBRUAR 19.00 Vanemuise kontserdimaja
L 10. VEEBRUAR 19.00 Estonia kontserdisaal

INSPIREERITUD RAHVAMUUSIKAST

Pillifondi gala

Viiul

Mari Poll
Katariina Maria Kits
Kaija Lukas
Gloria Ilves
Triinu Piirsalu
Maano Männi
Hans Christian Aavik

Tšello

Leho Karin
Theodor Sink
Valle-Rasmus Roots

Kontrabass

Regina Udod

Viola

Johanna Vahermägi
Sandra Klimaitė
Helena Altmanis

Ester Mägi (1922–1921) / seade hardangeri viiulile ja keelpillidele: Triinu Piirsalu ja Andres Lemba „Kadents ja teema“ (1984/2024, seade esiettekanne)	5'
Johan Halvorsen (1864–1935) <i>Passacaglia</i> g-moll viiulile ja violale <i>op.</i> 20 nr 2 (1893) Hans Christian Aavik (viiul), Johanna Vahermägi (viola)	7'
Pablo de Sarasate (1844–1908) „Navarra“ kahele viiulile ja keelpillidele <i>op.</i> 33 (1889) Solistid Mari Poll ja Kaija Lukas	6'
Fritz Kreisler (1875–1962) / seade viiulile ja keelpillidele: Paul Wood „Tambourin chinois“ / „Hiina tamburiin“ <i>op.</i> 3 (~1910/2021) Solist Gloria Ilves	4'
„Liebesfreud“ / „Armurõõm“ (~1905/2017) Solist Katariina Maria Kits	4'
Mõroslav Skorõk (1938–2020) / seade viiulile ja keelpilliorkestri: Maano Männi „Karpaatide rapsoodia“ (1996/2024, seade esiettekanne) Solist Maano Männi	6'
V A H E A E G	
Reena Esmail (*1983) „Zeher“ tšellole ja keelpillidele (2018/2019) Solist Leho Karin	9'
Tõnu Kõrvits (*1969) „Laut“ tšellole ja keelpillidele teosest „Signaal ja laul“ (2011/2013) Solist Theodor Sink (tšello)	4'
Max Bruch (1838–1920) „Kol Nidrei“ <i>op.</i> 47 (1880), seade tšellole ja keelpillidele Solist Valle-Rasmus Roots	10'
Edvard Grieg (1843–1907) „To nordiske melodier“ / „Kaks põhjamaist melodiat“ <i>op.</i> 63 (1895) - „I folketonestil“ / „Rahvapärasest stiilis“ - „Kulokk og Stabbelåten“ / „Lehma kutse ja talupoja tants“	12'

Ester Mägi peenekoelist muusikat on imetletud ja armastatud nii Eestis kui ka kaugemal. Helju Tauk on võrrelnud tema loomingut rabamaastikuga: „See ei ole eemalt silmatorkav, selle mitmekesist ilu, värve, väga meeldivaid detaile märkad alles lähemale jõudes.“

Helilooja rikkalikus ja mitme-palgelises loomepärandis on tähelepanuväärseim koht kammerteostel. 1984. aastal kirja pandud kammerpala „Kadents ja teema“ kannab pühendust viiuldajale ja pedagoogile Ivi Tivikule ning tuli esiettekandele 1985. aasta novembris Tiviku viiuliklassi lõpetanud Urmas Vulbi ja organist Kristiina Hoidre poolt Niguliste kirikus, kusjuures oopust luues on autor arvestanud spetsiifiliselt selle kiriku akustikaga. Teose „teema“ on soome rahvalaul „Roosike orus“, mille kasutamiseks sai Ester Mägi idee Aino Kalda päevikuid lugedes – nimelt laulnud päeviku autor seda laulu oma tulevasele abikaasale Oskar Kaldale. „Kadentsi ja teema“ esmapilgul harjumatu osade järjestus saab muusika kõlamisel veenva põhjenduse: puhas ja kaunis pääseb ehedalt mõjule vaid konfliktse kõrval, ette valmistatuna dissonantsema poolt.

Sel kontserdil kõlab teos värskes **seades hardangeri viiulile ja keelpillidele**, seade autorid on **Triinu Piirsalu** ja **Andres Lemba**.

Helilooja, dirigent ja viiuldaja **Johan Halvorsen** oli Griegi-järgse põlvkonna norra muusikaelu juhtfigure. Silmapaistva panuse andis ta teatrivaldkonda, juhatades kolm aastakümnet Oslo Rahvusteatri orkestrit ja kirjutas muusikat enam kui 30 lavastusele. Pärast dirigenditööst tagasitõmbumist 1929. aastal keskendus Halvorsen põhiliselt heliloomingule. Tema teoste kataloogi kuuluvad lavamuusika kõrval kolm sümfooniat, rida orkestriteoseid, kammermuusikat ja mõned vokaalsümfoonilised oopused. Halvorseni helilooming juhindub Edvard Griegi rahvusromantilisest traditsioonist, millega liitub hiilgav orkestratsioonitehnika.

Autori kammerloomingust on ajaproovile vastu pidanud **passacaglia g-moll viiulile ja violale op. 20 nr 2** (1893), mille aluseks on teema Georg Friedrich Händeli klavessiinisüidi nr 7 g-moll HWV 432 viimasest osast. Halvorsen kasutab siin mitmekesiseid ja virtuoosseid keelpillitehnikaid, rüütades barokkelilooja viisi rikkalikku romantismiajastu kuube.

Navarra provintsist pärit **Pablo de Sarasate** oli 19. sajandi lõpu kuulsamaid viiulikunstnikke. Juba lapsena alustas ta kontserdi-turneedega Euroopas, millele järgnesid ülimenukad ülesastumised

Ameerikas. Tema erakordset annet imetlesid lisaks publikule rida prominentseid heliloojaid, nende seas Eduoard Lalo, Max Bruch ja Camille Saint-Saëns, kes spetsiaalselt talle mõeldes viuliteoseid kirjutasid.

Ka Sarasate ise komponeeris enda esinemiste tarbeks üle poolesaja virtuoosse kontsertpala, mis võimaldasid tal demonstreerida oma suurepärast mängutehnikat. 1889. aastal loodud „**Navarra**“ **op. 33** on autori austusavaldus oma sünniproovintstile ning tema ainus teos kahele sooloviilile orkestri saatel (ei ole küll teada, kes oli too teine virtuoos, kellega koos Sarasate pala esitas). Selles hispaania rahvatantsu *jota* tulistel rütmidel põhinevas fantaasias peavad kaks solisti olema täiuslikult koordineeritud, toimides koos otsekui üks superviul.

„Minu jaoks on muusika täiuslik elufilosoofia. See, mida ma saan muusikas öelda, on osa minu sügavaimast sisemisest olemusest, mida ma ei suudaks kunagi sõnadega väljendada.“ See ütlus kuulub austria-ameerika viulivirtuoosile **Fritz Kreislerile**, keda on peetud oma pilli üheks kõige säravamaks eksponendiks läbi muusikaajaloo. Tehes hiilgavat kontsertartisti karjääri Euroopas ja Ameerikas, kirjutas ta enda esinemiste tarbeks

hulgaliselt viulipalu, mida ta osava jäljendajana komponeeris eelmiste sajandite heliloojate stiilis ning esitles publikule kui oma arranžeringuid Vivaldi, Pugnani, Tartini jt meistrite hiljuti avastatud käsikirjadest. Ta viljeles sellist praktikat aastakümneid ja tekitas muusikamaailmas furoori, kui 1935. aastal teosed omaks tunnistas. „Mulle tundus piinlik ja taktitundetu pidevalt oma nime programmides korrata,“ põhjendas Kreisler oma autorluse varjamist.

„**Tambourin chinois**“ („**Hiina tamburiin**“) **op. 3** ja „**Liebesfreud**“ („**Armurõõm**“) on muusikaliste maiuspaladena jätkuvalt viulidajate repertuaaris. Esimese kirjutamiseks sai Kreisler idee pärast Hiina teatri külastust San Franciscos, mille tulemusena sündis vaba fantaasia hiina maneeris – idamaise õhustiku loob siin pentatoonilise helilaadi kasutamine. Teine, „Liebesfreud“, on üks autori muusikalistest ninanipsudest, mida ta ühes paladega „Liebesleid“ ja „Schön Rosmarin“ tutvustas publikule kui 19. sajandi helilooja Josef Lanneri „Kolme vana Viini meloodiat“. Algselt viulile ja klaverile loodud palad kõlavad sel kontserdil **Paul Woodi seades viulile ja keelpillidele**.

Rohkem kui kuus aastakümnet kestnud karjääri jooksul andis ukraina helilooja, dirigent ja pedagoog **Möroslav Skorök** oma

kodumaa muusikaellu tohutu panuse. Tema rikkalik loominguline pärand, milles kohtuvad nii Lääne- kui ka Ida-Euroopa muusika-traditsioonid, hõlmab orkestriteoseid, instrumentaalkontserte, koorioopuseid, klaveripalu ning muusikat enam kui 40 filmile.

Paljudel Skoröki kompositsioonidel on tugev seos rahvusliku folklooriga. „**Karpaatide rapsodia**“ on hoogne ja temperamentne kontsertpala, mis on läbi imbinud Ukraina Karpaatides elavate hutsuulide rahvamuusika energilistest rütmidest ja meloodilistest motiividest. Helilooja kirjutas teose algselt klarnetile ja klaverile ning pühendas Tania Baileyle, kes esitas klarnetipartiid pala esiettekandel 1996. aastal Austraalias. 2004. aastal seadis autor „Karpaatide rapsodia“ viulile ja klaverile, mõelduna kohustuslikuks palaks David Oistrahhi nimelisel esimesel rahvusvahelisel viulikongressil Odessas.

Täna kõlab teos uhiuues **seades viulile ja keelpilliorkestrile**, mille on teinud **Maano Männi**.

India juurtega ameerika nüüdishelilooja **Reena Esmail** ühendab oma loomingus mõlemat kultuurilist identiteeti. Omandanud kompositsiooni erialal bakalaureusekraadi Juilliardi koolis ning magistri- ja doktorikraadi Yale'i muusikakoolis, elab ta praegu

Los Angeleses, tehes koostööd nimekate kollektiivide ja artistidega. Tema auhindadega pärjatud loomingus, mis on kõlanud kõikjal Indias, samuti suurtel lavadel, nagu New Yorgi Carnegie Hall ja Londoni Barbican Hall, on esindatud nii orkestri-, kammer- kui ka kooriteosed.

2018. aastal Brooklyn Rideri kvartetile loodud teose „**Zeher**“ kohta on autor öelnud järgmist: „Sõna *zeher* tähendab hindi keeles „mürki“. Ajal kui ma selle pala kallal töötasin, tekkis mul kurguinfektsioon, mida üle kuu aja jooksul isegi kolm antibiootikumikuuri ravida ei suutnud. Mul oli üha raskem neelata, rääkida ja vahel isegi hingata. Just selle pettumuse, lüüasaamise ning sõna otseses mõttes hääletuse tundes valmis „Zeher“. Teoses on kasutatud kahte india raagat: tume ja salapärane *todi* ning melanhoolne *bhimpalas*. Ma poleks eales osanud arvata, et selle teose esmasalvestis Brooklyn Rideri albumil „Healing Modes“, mis ilmus 2020. aasta märtsis koroonapandeemia alguses, omandab uue tähenduse ja üleskutse tervenemiseks maailmas, kus nii paljud inimesed pidid vastamisi seisma hingamist takistava viirusega.“ Reena Esmail on teinud teosest ka seade tsellole ja keelpillidele (2019).

Tõnu Kõrvitsast on kujunenud üks mängitumaid eesti heliloojaid. Tema poeetiline ja nägemuslik muusika viib kuulaja hüpnootilistele rännakutele looduse ja rahvapärimuse, inimhinge ja alateadvuse maastikele. Romantiline tundepagas on tema loomingus leidnud aastatega aina peenema ja tehniliselt mitmekesisema väljenduse – helikeelde on lisandunud üha rikkamaid harmoonia- ja tämbrivärve ning keerukamaid fakteure.

On tähelepanuväärne, kui sageli esineb Tõnu Kõrvitsa heliteoste pealkirjades sõna „laul“: „Järvede laul“, „Ilgavene laul“, „Thulemaa laulud“, „Videviku laulud“, „Õhtulaul“, „Kaldale uhutud laulud“, „Laul kaugele sõbrale“, „Jõelaul“ jpt. Huvitaval kombel hõlmab see loetelu just tema instrumentaalteoseid, millest ilmneb, et laul kui selline laieneb Tõnu Kõrvitsa jaoks millekski palju enamaks kui pelgalt vokaalmuusika termin. Ta on öelnud: „Laul on mitte ainult mingi meloodia või liin. See on midagi universaalset. Midagi nagu õhk, mida sa hingad välja.“

„**Laul“** tšellole ja keelpillidele (2013) on autori seade teose „Signaal ja laul“ II osast, mis valmis algselt metsasarvele ja klaverile, mõelduna kohustuslikuks palaks vabariiklikul puhk- ja löökpilli-mängijate konkursil 2012. aastal. Sellest palast on helilooja teinud veel mitu seadet.

Kuigi **Max Bruchi** muusika äratav kuulajate tähelepanu kauni-kõlalisuse ja fantaasiaküllusega, on kriitikud andnud talle „vähemtähtsa meistri“ staatuse. Olles eluajal heliloojana (eriti kooriteoste autorina) tunnustatud, jäi ta siiski oma mõjuka põlvkonnakaaslase Johannes Brahmsi varju.

Bruchi mahukast loomingust teatakse tänapäeval eelkõige tema 1. viiulikontserti g-moll *op. 26* (1868), mille kõrval on tuntud on ka heebrea meloodiatel põhinev pala „**Kol Nidrei“** tšellole ja orkestrile *op. 47* (1880). Teose pealkiri – tõlkes „kõik töötused“ – on võetud samanimelisest juudi palvest, mille meloodiat tutvustas heliloojale Berliinis Lichtensteinide perekond. Ei ole teada, et Bruchil oleksid olnud juudi juured, kuid teda paelus erinevate kultuuride rahvamuusika: nii on ta kasutanud oma teostes ka šoti, vene ja rootsi meloodiaid. Bruch kirjutas „Kol Nidrei“ kingituseks Liverpooli juudi kogukonnale. „Kol Nidrei“ meloodia annab teosele leinamuusika karakteri, mida helilooja tasakaalustab teise, sädeleva teemaga mažooris, mis domineerib teose lõpuosas ja toob helge lahenduse.

Norrakate rahvuslik uhkus **Edvard Grieg** on suutnud oma loomingus ühendada õnnestunult nii oma maa folkloori kui ka klassikalised traditsioonid, pannes nii aluse

rahvuslikule kunstmuusikale. Ühtlasi oli ta esimene norra helilooja, kelle muusika leidis kõlapinda väljaspool tema kodumaad. Tema teosed on põhjamaise indiviidi peegelpildid ning neid iseloomustab tihe seos heliloojale nii südamelähedase Norra loodusega – Griegi muusikat on võrreldud väikese metsajärve selge ja vaikse veega, mis on põhjani läbipaistev ja mille piire pole võimalik määratleda. Loometüübilt oli Grieg eelkõige miniaturist – tähtsal kohal tema loomingus on väikevormid (põhiliselt laulud ja klaveripalad), ent ta on kirjutanud ka orkestrimuusikat ja kammerteoseid.

„**Kaks põhjamaist meloodiat“** keelpilliorkestrile *op. 63* (1895) on võluv näide Griegi rahvusliku värvinguga helikeelest. Esimene pala „I folketonestil“ („Rahvapärases stiilis“) põhineb norra diplomaadi ja harrastusmuusiku Fredrik Due (1853–1906) meloodial, teise loo „Kulokk og Stabbelåten“ („Lehma kutse ja talupoja tants“) lähtematerjaliks on olnud Ludvig Mathias Lindemani toimetatud 12-kõiteline norra rahvaviiside kogumik „Ældre og nyere norske Fjeldmelodier“ (publ 1853–67), millele Grieg on viidanud kui „muusikalisele piiblile“.

Evelin Kõrvits

Mari Poll
Foto: Kaupo Kikkas

Mari Poll on nii solisti kui ka kammermuusikuna andnud kontserte pea kõikjal Euroopas, Uus-Meremaal ja USAs. Ta on soleerinud mitmete orkestrite ees, sealhulgas Pariisi Filharmooniaorkester, Norra Raadio orkester, Stavangeri Sümfooniaorkester, Trondheimi Sümfooniaorkester, Tallinna Kammerorkester, ERSO, Pärnu Linnaorkester ja RCM nüüdismuusika ansambel. Esinemised on viinud teda maailma suurtesse kontserdisaalidesse, nagu Wigmore Hall, Cadogan Hall, Pariisi Filharmoonia, Bridgewater Hall, Oslo kontserdimaja, Flagey kontserdisaal, Casa da Musica jt.

Mari Poll on salvestanud firmale Warner Classic (endine EMI Classics) projekti „EMI Digital Debut“ raames. 2017. aastal ilmus tal Mihkel Polliga kahasse CD „Mari & Mihkel Poll –

Works for Violin and Piano" (Dux), mis pälvis Eesti Muusikaauhindade jagamisel aasta kammermuusika albumi tiitli (2018).

Mari Poll pälvis 2013. aastal Tagore kuldmedali, mille andis Londoni Kuninglikus Muusikakolledžis toimunud tseremoonial üle Walesi prints Charles. Tegemist on Kuningliku Muusikakolledži kõige prestiižsema auhinnaga, mis antakse igal aastal kahele väljapaistvemale üliõpilasele. Lisaks on ta saavutanud esikoha CSMUNICAJA solistide konkursil (2011), III koha Vibrarte rahvusvahelisel viiuldajate konkursil Pariisis (2011) ja esikoha Derek Butleri nimelisel London Prize'i konkursil (2011).

Praegu töötab Mari Poll Rahvuskooper Estonia orkestris 1. kontsertmeistrina ning Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias kammermuusika lektorina. Ta annab regulaarselt kontserte koos oma pianistist venna Mihkel Polliga ning koos tšellist Henry-David Varemaga on nad loonud klaveritrio. Aastatel 2015–2019 töötas Mari Poll Stavangeri Sümfooniaorkestri kontsertmeistrina. Ta on külaliskontsertmeistrina töötanud ka ERSOs, Norra Kammerorkestris, Stockholmi Filharmooniaorkestris, Kristiansandi Sümfooniaorkestris, Bodo Sinfoniettas ja Norrbotten NEO kaasaegse muusika ansambelis.

Mari Poll on õppinud Nõmme Muusikakoolis (õp Leila Eespere), Tallinna Muusikakeskkoolis (õp Tiiu Peäske, dots Ivi Tivik), Chethami Muusikakoolis (prof Jan Repko), Londoni Kuninglikus Muusikakolledžis (bakalaureuse- ja magistrikraad ning artistidiplom koos tiitliga Junior Fellow, professorid Jan Repko ja Radu Blidar) ja Norra Muusikaakadeemias (solistidiplom, prof Peter Herresthal).

Katariina Maria Kits on silmapaistev viiuldaja, kes on pälvinud mitmeid preemiaid rahvusvahelistel konkurssidel. 2014. aastal võitis ta telekonkursi „Klassikatähed“. Ta lõpetas Tallinna Muusikakeskkooli Tiiu Peäske viiuliklassis ning jätkas õpinguid Lausanne'i Muusikakõrgkoolis (prof Svetlana Makarova), Trossingeni Muusikakõrgkoolis (prof Marina Chiche), Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias (prof Arvo Leibur), mille lõpetas *cum laude*, Berliini Kunstide Ülikoolis (prof Tomasz Tomaszewski) ja Fondazione Accademia Perosis (Pavel Berman ja Eva Bindere). Alates 2021. aasta sügisest jätkab ta magistriõpinguid prof Pavel Bermani käe all Luganos (Conservatorio della Svizzera italiana – CSI).

Katariina Maria Kits on soleerinud mitmete orkestrite ees: Leedu Riiklik Sümfooniaorkester, Iisraeli sümfooniaorkester Rishon LeZion, Novosibirski kammerorkester,

Katariina Maria Kits
Foto: Krööt Tarkmeel

Moskva Riiklik Kammerorkester, Kymi Sinfonietta, Jeruusalemma Sümfooniaorkester, Tallinna Kammerorkester, ERSO, Rahvuskooper Estonia orkester, Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia sümfooniaorkester, Vaasa Linnaorkester, Pärnu Linnaorkester, Haapsalu festivaliorkester, Virumaa Kammerorkester jt, koostöös dirigentidega nagu Gintaras Rinkevičius, Andres Mustonen, Olari Elts, Risto Joost, Kaspar Mänd, Paul Mägi, Juha Kangas, Mikk Murdvee ja Jüri Alperen.

Katariina kuulub keelpillikvartetti M4GNET, mille Eesti Kultuurkapital valis kammeransamblike residentuuriprogrammi esimeseks osalejaks. 2021. aastal võitis M4GNET esimese preemia KraCamera rahvusvahelisel kammermuusika konkursil (Kraków, Poola).

Kaija Lukas
Foto: Michelle Jeanine Koorneef

Kaija Lukas mängib kirgliku kammermuusikuna nii viulit kui ka vioolat professionaalsetes kollektiivides üle Euroopa, sealhulgas Inglise Kammerorkester, Amsterdam Sinfonietta, Tapiola Sinfonietta, Kuninglik Filharmooniaorkester (London) ja Helsingi Filharmooniaorkester. Ta on mänginud Pavao, Idomeneo ja Piatti keelpillikvartettidega. Lukas on soleerinud Tallinna Kammerorkestri ja Pärnu Linnaorkestri ees ning on ka erinevate kammeransamblike liige, sealhulgas äsja moodustatud Ludensemble, mis žongleerib nii muusikas, ajas, meediumites kui ka vormis.

Kaija Lukas on võitnud mitmeid auhindu riiklikel ja rahvusvahelistel konkurssidel, sealhulgas konkursil „Remember Enescu“ Rumeenias, Aram Hatšaturjani konkursil Armeenias ja Eesti riiklikel konkurssidel.

Lukase õpiteekond algas Rapla Muusikakoolis ja Tallinna Muusikakeskkoolis. Seejärel omandas ta bakalaureuse- ja magistrikraadi Londonis Guildhalli Muusika- ja Draamakoolis, pälvides täiendavad diplomid Philadelphia Temple'i ülikoolis ja Salzburgi Mozarteumis.

Pärast pikka välismaal oldud aega on Kaijal suur rõõm taas Eestis töötada ning panustada aktiivselt kodumaa kontserdiellu. Ta töötab ERSOs ja õpetab MUBAs. Külaliskontsertmeistrina on Kaija Lukas mänginud ERSO, Pärnu Linnaorkestri ja Rahvuskooper Estonia orkestriga, samuti Tampere Filharmooniaorkestriga Soomes. Kaija osaleb ka Eesti Festivaliorkestris ja Pärnu Muusikafestivalil.

Gloria Ilves alustas viiuliõpingutega nelja-aastaselt. Tallinna Muusikakeskkoolis juhendasid teda Tiiu Peäske, Maire Ots, Kristina Kriit ja Mari Tampere-Bezrodny; seejärel jätkas ta õpinguid Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias prof Mari Tampere-Bezrodny viiuliklassis. Praegu täiendab ta end Sibeliuse Akadeemia magistrantuuris prof Mari Tampere-Bezrodny juhendamisel.

Gloria Ilves on korduvalt osalenud, sh pälvinud neil preemiaid, nii vabariiklikel kui ka rahvus-

Gloria Ilves
Foto: Mait Jüriado

vahelistel konkurssidel Eestis, Itaalias, Leedus, Austrias ja Venemaal. Rahvusvahelisel klaverikammermuusika konkursil Tallinn 2021 pälvis ta III preemia koos pianist Liidia Ilvesega, kellega koos on nad andnud kontserte Eestis, Soomes, Saksamaal ja Rootsis.

Gloria Ilves on osalenud korduvalt Venemaal toimunud rahvusvahelisel muusikafestivalil „Vladimir Spivakov kutsub...“ Ta on end täiendanud Pavel Bermanni, Anna-Liisa Bezrodny, Martti Rauttio, Natalia Lomeiko, Evan Rothsteini, Aleksander Vinnitski, Martti Rauttio, Marko Ylöneni, Heini Kärkkäineni jt meistrkursustel.

Triinu Piirsalu
Foto: Tiit Blaas

Triinu Piirsalu on oma generatsiooni üks silmapaistvamaid eesti viiuldajaid, kes on pälvinud rohkelt tunnustust nii kodu- kui ka välismaal. Ta on emotsionaalse ja sugestiivse esitluslaadiga solist ning kirklik kammermuusik. Sügisel 2023 alustas Triinu magistriõpinguid Müncheni Muusika- ja Teatrikõrgkoolis prof Mi-kyung Lee viiuliklassis ning omandab solistidiplomit Taani Kuninglikus Muusikaakadeemias prof Peter Herresthali juhendamisel.

Triinu on osalenud mitmel rahvuslikul ja rahvusvahelisel konkursil – viimati valiti ta 2023. aasta aprillis koos nelja

noore väljapaistva norra muusikuga Bergeni Filharmoonikute poolt sooleerima orkestri traditsioonilisel kontserdil „De Unges Konsert“, millega kaasnes Griegi fondi preemia ning sooleerimine orkestri ees (Bartóki 2. viiulikontsert). Möödunud aasta jaanuaris saavutas Triinu I preemia Anja Ignatiuse viiulikontserdil Helsingis; novembris 2020 pälvis ta III preemia ja Tallinna Kammerorkestri eripreemia Eesti keelpillimängijate konkursil; sügisel 2020 saavutas ta telekonkursil „Klassikatähed“ II koha ja oli publikulemmik.

Triinu alustas viiuliõpinguid Tallinna Muusikakoolis Katrin Talmari juures ja jätkas Tallinna Muusikakeskkoolis Tiiu Peäske juhendamisel. 2019. aastal alustas ta bakalaureuseõpinguid Sibeliuse Akadeemias prof Réka Szilvay viiuliklassis. Õpinguaastatel Helsingis hakkas Triinu üha rohkem huvi tundma erinevate maade rahvamuusika vastu ning oma vahetusaastal Norras (2022/2023) asus ta mängima ka hardangeri viiulil.

Loominguline koostöö ja sõprus seob teda Aavik Duoga – kolmel viimasel suvel on kirklikult esitatud kammermuusikat kahele viiulile ja klaverile. Triinu mängib erinevates kammerkoosseisudes ja Eesti Festivaliorkestris. Selle aasta alguses pälvis Triinu Piirsalu Hansa Grupi Noore Muusiku Fondi preemia.

Maano Männi
Foto: Linus Lindholm

Maano Männi lõpetas 1992. aastal Eesti Muusikaakadeemia professor Jüri Gerretzi viiuliklassis. Ta oli Tallinna Kammerorkestri asutajaliige ja selle esimene kontsertmeister aastail 1993–1996, aastatel 1993–2000 töötas ta ERSO I kontsertmeistrina. Aastast 2002 on ta Vaasa Linnaorkestri kontsertmeister.

Lisaks orkestritööle on Männi aktiivne kammermuusik, esinedes tunnustatud interpretidega, nagu Ralf Gothóni (klaver), Pekka Kuusisto (viiul), Torleif Thedéen (tsello), Yuval Gotlibovich (viola), Kalev Kuljus (oboe) jt erinevatel kammermuusika festivalidel Skandinaavias. Aastal 2001 asutas Maano Männi koos tšellist Aare Tammesaluga Tobiase Keelpillikvarteti, millega on esinetud

mitmel pool Euroopas, mh Berliini kontserdimajas (2015). Männi on soleerinud mitmete orkestrite ees Neeme Järvi, Eri Klasi, Alexander Vedernikovi, Andrei Boreiko, Arvo Volmeri, Juha Kangase, Jin Wangi jt juhatusel.

Viimasel kümnendil on tal tärganud huvi dirigeerimise vastu – ta on osalenud Jorma Panula ja Leonid Grini kursustel ning võtnud eratunde Ilmar Tõnissonilt. Männi on juhatanud Vaasa ja Pärnu linnaorkestreid ning Pori ja Eesti Sinfonietta. Vaasas ja Pärnus on erilise publiku soosingu pälvinud Männi juhata tud „Soovikontserdid“, kus ta on nii dirigendi, solisti kui ka õhtujuhi rollis.

Maano Männi on salvestanud mitmele plaadifirmale, sh Erdeklang, Ondine ja Alba Records. 2012. aastal ilmus CD-plaat „Kuu aastaaga +“, kus Männi esitab Pärnu Linnaorkestri solistina Ástor Piazzolla ja Evald Vainu teoseid viiulile ja orkestrile. 2014. aastal ilmus Vaasa Linnaorkestri album „Soome lüürikat ja romantikat“ („Suomalaista lyriikkaa ja romantiikkaa“), millel Männi soleerib enda orkestreeritud Toivo Kuula viiulipalas (nokturn *op. 3a/2*).

Kontserdihooajal 2017/2018 juhatas Männi mitmel korral Vaasa Linnaorkestrit, kelle ees soleeris muuhulgas mainekas sopran Camilla Nylund. 2018. aasta jaanuaris esines ta Estonia

kontserdisaalis Eesti Sinfonietta ees kolmes rollis: nii solisti, dirigendi kui ka kontsertmeistrina. Samal aastal astus Männi üles koos Eesti Sinfonietta ja dirigent Kristiina Poskaga Viini Musikvereini Kuldses saalis.

Pedagoogina on Maano Männi töötanud Tallinna Muusika-keskkoolis, Novia Rakenduskõrgkoolis (Soome) ning Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias, samuti on juhendanud mitmeid meistrkursuseid (mh Pekingi Keskonservatooriumi juures asuvas muusikakeskkooli vanemas astmes 2016 ja 2018). Ta on kirjutanud ka artikleid Eesti muusikaajakirjadele.

Maano Männi oli aastatel 2020–2022 Tallinna Kammermuusika festivali ja 2023. aastal Soomes algatatud Toivo Kuula päevade kunstiline juht.

Hans Christian Aavik on üks väljapaistvamaid eesti viiuldajaid, kes oma mitmekülgse stiili ja selgelt eristatava kõlaga on silma paistnud nii Eestis kui ka mitmel pool Euroopas.

2022. aastal pälvis ta I preemia ja kaks eripreemiat Carl Nielsenini nim rahvusvahelisel konkursil, lisaks sõlmisid temaga lepingu Nordic Artist Management ja plaadifirma Orchid Classics, mille tulemusena on ta järgnevatel hooaegadel sage külaline parimate Skandinaavia

Hans Christian Aavik
Foto: Aivo Kallas

orkestrite ees. 2022. aastal omistati talle ka Eesti Kultuurkapitali helikunsti sihtkapitali aastapreemia, Saksamaa ühe tippfestivali, Usedomi muusikafestivali prestiižikas muusikapreemia ja Eesti Interpretide Liidu aasta interpreedi tiitel.

Aastal 2021 andis Hans Christian Aavik välja oma debüütplaadi „Aeternus“ koos pianist Karolina Aavikuga ning 2023. aasta märtsis ilmus nende *live*-kontserdisalvestis maailma suurima plaadifirma Deutsche Grammophoni uues sarjas „Rising Stars“ platvormil STAGE +.

Hans Christian alustas viiulimänguga 5-aastaselt Tabasalu Muusikakoolis (õp Piret Kreek) ning jätkas õpinguid Tallinna Muusikakeskkoolis õpetaja Kaido Välja juhendamisel. Aastast 2017 õppis ta Saksamaal Frankfurdis

(Hochschule für Musik und Darstellende Kunst Frankfurt am Main) professor Erik Schumanni viiuliklassis ning kammermuusikat professor Angelika Merkle juures. Aastast 2021 õppis ta täiendavalt Viinis (Musik und Kunst Privatuniversität der Stadt Wien) maestro Julian Rachlini ning prof Evgeni Sinaiski juures. Alates 2022. aastast õpib Aavik Kronbergi Akadeemias, kus tema õpinguid toetavad dr Christa ja Christian Ratjen. Ta on täiendanud end ka paljudes meistrklassides, juhendajateks Christoph Eschenbach, Kirill Gerstein, Gerhard Schulz, Steven Isserlis, Sophia Rahman, Augustin Hadelich, prof Kolja Blacher, Antoine Tamestit, Aleksei Semenenko, Kerson Leong, prof Stephan Picard, Mi-kyung Lee, prof Jonathan Aner, prof Heime Müller, Florian Donderer, Avri Levitan, prof Mihhail Gotsdiner, prof Robert Rozek, Junio Kimanen, Evan Rothstein, prof Jan Repko jpt.

Aavik on soleerinud ERSO, Stuttgardi Kammerorkestri, Kopenhaageni Filharmoonikute, Odense ja Jyväskylä sümfooniaorkestri, Tallinna Kammerorkestri jt ees ning teinud koostööd dirigentidega nagu Ville Matvejeff, Nikolaj Szeps-Znaider, Olari Elts, Daniela Musca, Vassilis Christopoulos, Arvo Volmer, Kaspar Mänd, Edoardo Narbona, Andres Kaljuste, Mikk Murdvee, Henri Christofer Aavik, Jüri Alperden, Lauri Sirp ja Martin Sildos.

Johanna Vahermägi
Foto: Mait Jüriado

Alates 2019. aastast toetab Aavikut ühing Yehudi Menuhin Live Music Now Frankfurt am Main, 2021. aastast Deutschlandstipendium ja 2022. aastast on ta Villa Musica Rheinland-Pfalzi stipendiaat.

Violamängija **Johanna Vahermägi** tegutseb vabakutselise solisti, kammermuusiku ja orkestrandina nii kodu- kui ka välismaal. Alates 2016. aastast töötab ta Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias viola ja kammermuusika lektorina. Vahermägi on lõpetanud Tallinna Muusikakeskkooli Viljar Kuuse õpilasena, omandanud bakalaureusekraadi Hispaanias

Sandra Klimaitė
Foto: Alisa Kuznetsova

Aragoni Kõrgemas Konservatooriumis prof Avri Levitani klassis ning magistrikraadi Iisraelis Jeruusalemma Muusika- ja Tantsuakadeemias prof Roi Shiloahi (viola) ja prof Zvi Plesseri (kammermuusika) klassides. Talle on omistatud I preemia solistide konkursil Illa de Menorca FIDAH Hispaanias (2011), I preemia David Gritsi nimelisel keelpillimängijate konkursil Jeruusalemmas (2015) ning Eesti Kultuurkapitali helikunsti sihtkapitali aastapreemia (2017) tiptasemel kontserditegevuse eest.

Johanna Vahermägi on soleerinud ERSO, Jeruusalemma Muusika- ja Tantsuakadeemia kammer-

orkestri ning Euroopa Noorte Kammerorkestri ees kontsertidel Eestis, Iisraelis ja Itaalias. Ta on korduvalt üles astunud kammermuusikafestivalil Voice of Music Iisraelis ning Musethica Zaragozas ja Tel Avivis, samuti Berliini Muusikafestivalil, Pärnu Muusikafestivalil, Nargen Festivalil ja Arvo Pärdi festivalidel nii Eestis kui ka Moskvas. Johanna Vahermägi on teinud koostööd selliste välismaiste muusikutega nagu Achinoam Keisar, Ido Azrad, Guy Braunstein, Amihai Grosz, Nicolas Chumachenko, Sharon Roffmann, Roi Shiloah, Marina Chiche, Zvi Plesser ja Anna Staskiewicz ning esinenud koos eesti interpreetidega, nagu Ivari Ilja, Triin Ruubel, Henry-David Varema, Riivo Kallasmaa, Sten Heinoja jpt.

Vahermägi on osalenud Barcelona Liceu ooperiteatri orkestri, Jeruusalemma Sümfooniaorkestri, Eesti Festivaliorkestri, ERSO, Tallinna Kammerorkestri jpt orkestrite töös ning salvestanud Vox Clamantise, Eesti Festivaliorkestri, kaasaegse muusika ansambli Ensemble Plural ja teistega Arvo Pärdi, Dmitri Šostakoviitši, Luis de Pablo jt muusikat.

Sandra Klimaitė sündis 1992. aastal Vilniuses ja alustas viiuliõpingutega 1999. aastal Čiurlionise-nimelises Riiklikus Kunstide Koolis, jätkates 16-aastaselt viola erialal Tomas Savickase klassis. 2014. aastal

Helena Altmanis
Foto: Sadu-Triste Juurikas

lõpetas ta Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia professor Mari Tampere-Bezrodny ja Üla Uljona Žebriūnaitė juhendamisel ning 2019. aastal omandas samas magistrikraadi *cum laude* prof Mari Tampere-Bezrodny käe all. Ta on täiendanud end ka mitmetel meistrkursustel, läbivijateks Jonas Urba, Jonė Kaliūnaitė, Mihhail Zemtsov, Sergei Ostrovski, Michael Gaisler, Peijun Xu, Vincent Royer, Marcin Murawski jt.

Sandra Klimaitė osaleb aktiivselt erinevates kollektiivides ning kammermuusika- ja orkestriprojektides, sh Junges Musikpodium Dresden-Venedig, Animato Stiftung, Göteborgi Muusika- ja Teatriakadeemia sümfooniaorkester, Faroe Islands Musical Meetings, Tallinna Uue Muusika ansambel,

Eesti Sinfonietta, ansambel U, Põhjamaade Sümfooniaorkester ja Eesti Festivaliorkester. 2018. aasta sügisel esines Klimaitė solistina Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia sümfooniaorkestri ees. Alates 2016. aastast töötab ta Eesti Riikliku Sümfooniaorkestri violarühmas.

Helena Altmanis alustas viiuli-õpingutega 1984. aastal Keila Muusikakoolis. Õpingud jätkusid Georg Otsa nimelises Tallinna Muusikakoolis vioola erialal, mille ta lõpetas 2000. aastal Viljar Kuuse juhendamisel. 2005. aastal lõpetas ta Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia bakalaureuseõppe ning 2011. aastal ka magistrantuuri Viljar Kuuse violaklassis.

2004. aastal täiendas Helena Altmanis end Hollandis Utrechti Kunstikõrgkoolis (Hogeschool voor de Kunsten Utrecht) prof Richard Wolfi juures. Ta on osalenud ka mitmetel meistrkursustel, mida on juhendanud Aleksander Bobrovski, Avri Levitan, Wolfgang Klos, Lars Anders Tomter jt.

Aastatel 2003–2007 töötas Helena Altmanis Rahvuskooper Estonia sümfooniaorkestris ning aastast 2006 on ta Eesti Riikliku Sümfooniaorkestri liige. Samuti kuulub ta Põhjamaade Sümfooniaorkestri ja Eesti Sinfonietta koosseisu. Lisaks osaleb Helena aktiivselt erinevates

kammer- ja vanamuusikaprojektides, sh bachFest *consort* ja ERSO *consort*.

Aastast 2012 on ta keelpillikvartett Prezioso liige, andes regulaarselt kontserte nii Eestis kui ka välismaal. Koostööd tehakse erinevate heliloojate ning interpretidega klassika ja džassi vallas.

Leho Karin on üks hinnatumaid Eesti tšelliste. Ta õppis tšellot Tallinna Muusikakeskkoolis Laine Leichter käe all ja lõpetas Tallinna konservatooriumi 1991. aastal prof Toomas Velmeti klassis. Aastail 1991–1992 jätkusid õpinguid Frans Helmersoni juhendamisel Edsbergi Muusikainstituudis Rootsis ning 1992–1993 Martin Ostertagi juures Karlsruhe Muusikakõrgkoolis. Ta on end täiendanud ka professorite Mihhail Homitseri (Venemaa) ja Josef Schwabi (Saksamaa) käe all. Leho Karin on 1987. aasta vabariikliku keelpillimängijate konkursi laureaat ning 1990. aastal osales ta Müncheni ARD konkursil.

Aastail 1988–1991 töötas Leho Karin ERSOs ning alates 1993. aastast kuulub ta Tallinna Kammerorkestrisse, kellega on esinenud paljudes Euroopa riikides, Põhja-Ameerikas, Jaapanis ja USAs. Aastail 1993–2012 mängis ta tšellot ka NYYD Ensemble'is, esinedes paljudel olulistel nüüdismuusika-festivalidel Euroopas. Alates 2013. aastast jätkab Leho Karin

Leho Karin
Foto: Aivo Kallas

tšellomängu NYYD Ensemble'ist välja kasvanud nüüdismuusika kollektiivis YXUS Ensemble. Ta on mänginud ka tenorgambat ansambelis GambarinG koos Tõnu Jõesaare ja Peeter Klaasiga. Alates 1995. aastast on Leho Karin tšellopedagoog Tallinna Muusikakeskkoolis (nüüd MUBA).

Leho Karin on solistina üles astunud Soomes, Rootsis, Venemaal jm ning osalenud paljudes projektides Eestis. Ta on soleerinud ERSO, Tallinna Kammerorkestri ja Saarbrückeni Raadioorkestri ees. Tema repertuaaris on klassikaliste suurvormide (Haydn, Tšaikovski jt) kõrval ka 20. sajandi suurteosed, sh Britteni tšellosümfoonia, Esa-Pekka Saloneni „Mania“, Erkki-Sven Tüüri tšellokontsert, Eduard Tubina lõpetamata tšellokontserdi I osa jm.

Ta on teinud koostööd mitmete eesti heliloojatega, sh Raimo Kangro, Galina Grigorjeva, Erkki-Sven Tüür, René Eespere, Tõnu Kõrvits ja Helena Tulve ning olnud nende uudisteoste (esma)ettekandjaks.

Leho Karin on salvestanud hulgaliselt muusikat, sh Tallinna Kammerorkestri koosseisus Arvo Pärdi, Heino Elleri ja Erkki-Sven Tüüri teoseid plaadifirmale ECM. 2020. aastal ilmus Leho Karini osalusel Erkki-Sven Tüüri autoriplaat „Lost Prayers“ (ECM), mis pälvis aasta hiljem Eesti Muusikanõukogu ja Eesti Fonogrammitootjate Ühingu poolt aasta kammermuusika-albumi tiitli.

2018. aastal pälvis Leho Karin Eesti Kultuurkapitali helikunsti sihtkapitali aastapreemia sütitava ja inspireeriva pillimängu eest Tallinna Kammerorkestris, ansambelis YXUS ja teistes kammerkoosseisudes.

Theodor Sink on mitmekülgne interpreet, kes tegutseb nii solisti, kammermuusiku kui ka orkestrandina. Ta on õppinud tšellot Tallinna Muusikakeskkoolis Laine Leichter ja Leho Karini juures, Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias professor Henry-David Varema klassis ning Sibeliuse Akadeemias Soomes professor Marko Ylöneni käe all. Ta on osalenud mitmetel meistrkursustel, sh Lluís Claret' ja Patrick Demenga juhendamisel ning

Theodor Sink
Foto: Kaupo Kikkas

pälvinud arvukalt laureaadi tiitleid nii kodu- kui ka välismaistel konkurssidel.

Alates hooajast 2017/18 on Theodor Sink ERSO tšellorühma kontsertmeister. Varem on ta ERSOga koostööd teinud nii rühmamängija kui ka külalis-kontsertmeistrina. Solistina debüteeris ta ERSO ees 2017. aasta kevadel, tuues festivalil Eesti Muusika Päevad Kristiina Poska juhatusel ettekandele Erkki-Sven Tüüri tšellokontserdi. Kahel korral on ta Paavo Järvi juhatusel soleerinud Lepo Sumera tšellokontserdis: 2019. aastal ERSO ja 2020. aastal Eesti Festivaliorkestri ees.

Valle-Rasmus Roots
Foto: Kaupo Kikkas

Lisaks on ta soleerinud Pärnu Linnaorkestri, Sinfonietta Rīga, Tallinna Kammerorkestri ja Uue Tänav Orkestri ees ning töötanud Tallinna Kammerorkestri ja Eesti Festivaliorkestri koosseisus.

Theodor on pälvinud Eesti Kultuurkapitali helikunsti sihtkapitali aastapreemia särava hooaja eest solisti ja orkestrandina (2017), Eesti Interpreetide Liidu aasta interpreedi tiitli viljaka, silmapaistva, mitmekesise ja kõrgetasemelise kontserttegevuse eest (2020) ning Marje ja Kuldar Singi mälestusele pühendatud noore muusiku preemia (2021).

Valle-Rasmus Roots õpib Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia doktorantuuris orkestridirigeerimise erialal prof Arvo Volmeri juhendamisel, olles aastail 2020–2022 õppinud samal erialal prof Paul Mägi juures. Muusikaõpinguid alustas Roots 2001. aastal tšello erialal Mart Laasi käe all Tallinna Muusikakeskkoolis, mille lõpetas 2013. aastal. 2017. aastal omandas ta samal erialal Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias bakalaureusekraadi ja 2020. aastal magistrikraadi. Õppeaastal 2015/2016 tudeeris ta Erasmus+ üliõpilasvahetusprogrammi raames Berliini Kunstide Ülikoolis prof Wolfgang Boettcheri tšelloklassis ning 2017/2018 Helsingi Sibeliuse Akadeemias prof Marko Ylöneni klassis.

Valle-Rasmus Roots on mitmete konkursside laureaat, näiteks pälvis ta I preemia Balti keelpillimängijate konkursil Vilniuses (2018). Ta on soleerinud Eesti Riikliku Sümfooniaorkestri, Tallinna Kammerorkestri, Pärnu Linnaorkestri, Tallinna Muusikakeskkooli sümfooniaorkestri, Baden-Badeni Filharmoonikute ning Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia sümfooniaorkestri ees. 2022. aastal asutas Roots orkestri Helikunst. Dirigendina on ta teinud koostööd mitmete väljapaistvate solistidega. Ta on osalenud ka Arvo Volmeri, Neeme Järvi, Paavo Järvi, Kristjan Järvi, Leonid Grini, Vello Pähna, Lauri Sirbi ja Jorma Panula dirigeerimiskursustel.

Regina Udod
Foto: Patrick Gheleyns

Regina Udod alustas kontrabassi-õpinguid Viimsi Muusikakoolis Marek Mere juures. Ta on lõpetanud Georg Otsa nimelise Tallinna Muusikakooli Meeme Saarevälja juhendamisel ning Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia magistrantuuri *cum laude* dotsent Kaupo Olti kontrabassiklassis (2018). Regina Udod on täiendanud end Francisco Obieta käe all Vorarlbergeri Konservatooriumis Austrias ja prof Alberto Bocini juures Genfi Muusikakõrgkoolis Šveitsis. Lisaks on ta osalenud Franco Petracchi, Alberto Bocini, Hans Sturmi, Petru Iuga, Timothy Cobbi, Thomas Martini, Iain Crawfordi jt meistrkursustel.

Regina Udod on pälvinud kahel korral II preemia Eesti keelpillimängijate konkursil (2020 ja 2015), lisaks omistati talle Thomastik-Infeldi eripreemia (2015) ja eripreemia Eduard Tubina kontrabassikontserdi esitamise eest (2020) ning diplom ja eripreemia V Eesti noorte keelpillimängijate konkurss-festivalil (2010). Juunis 2017 autasustati kontrabassikvartetti – koosseisus Alessandra Avico (Itaalia), Carolina Lima de Almeida (Brasiilia), Regina Udod (Eesti) ja Marta Gil Sanchez (Hispaania) – Jean-François Caponnière'i nimelise preemiaga kui Genfi Muusikakõrgkooli aasta parimat ja säravaimat kammerkoosseisu.

Regina Udod on esinenud solistina ERSO, Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia sümfooniaorkestri, Narva linnaorkestri ja Haapsalu festivaliorkestri ees. Aastatel 2009–2010 ja 2011–2014 kuulus ta Rahvusoper Estonia orkestrisse, samuti on Regina Udod mänginud kollektiivides nagu Šveitsi Romaani orkester, Kremerata Baltica, United Strings of Europe, Helsingi Linnaorkester, Eesti Festivaliorkester, Põhjamaade Sümfooniaorkester, Euroopa Liidu Noorteorkester (EUYO) ja YXUS Ensemble. Alates 2013. aastast on Regina Udod ERSO kontrabassirühma abikontsertmeister. 2022. aasta sügisest õpetab ta kontrabassi Tallinna Muusika- ja Balletikoolis.

Mari Poll esineb Eesti Pillifondi poolt talle kasutada antud Nicolaus Gagliano viiulil (1723), mille omanik on Aare Kaarma.

Katariina Maria Kits esineb Eesti Pillifondi poolt talle kasutada antud Henricus Catenari viiulil (1670), mis kannab ekslikult meistri õpilase Gioffredo Cappa märki, ning mängib Louis Henri Gillet' valmistatud poognal (1940).

Kaija Lukas mängib prantsuse meistri Auguste Sébastien Bernardeli (Père) 1830.–1840. aastatel valmistatud viiulil, mille on tema kasutusse andnud Eesti Pillifond ja mille omanik on proua Triin O'Brock.

Gloria Ilves esineb Eesti Pillifondi poolt talle kasutada antud Joseph (Giuseppe) Gagliano viiulil (1770–1780).

Triinu Piirsalu mängib Michele Deconet' viiulil, mis on valminud aastal 1760, ning hardangeri viiulil, mille on teinud 2022. aastal pillimeister Ottar Kåsa.

Hans Christian Aavik mängib Eesti Pillifondi ja perekond Sapožnini lahkel loal Giovanni Paolo Maggini viiulil (valmistatud ca. 1610 Brescias, Itaalias) ning Victor Fétique'i poognal (valmistatud ca. 1930 Prantsusmaal).

Johanna Vahermägi mängib Thomas Urquharti 1650.–1700. aastatel valmistatud violal, mille on tema kasutusse andnud Eesti Pillifond.

Helena Altmanis mängib Praha meistri František Špidleni pillil (1914).

Leho Karin mängib Eesti Pillifondile kuuluval tšellol (1798), mille on valmistanud prantsuse pillimeister François Fourrier Nicolas.

Theodor Sink mängib Auguste Sébastien Bernardeli (Père) 1842. aastal valmistatud tšellol, mille on tema kasutusse andnud Eesti Pillifond. Tšello omanik on Aare Kaarma.

Valle-Rasmus Roots mängib Eesti Pillifondi poolt talle kasutada antud Celeste Farotti tšellol (1904), mille omanik on proua Maivi Kaljuvee.

Regina Udod mängib prantsuse kontrabassil, mis on valmistatud Jacquot' pillitöökogas Mirecourt'is (ca. 1880).

Produtsent **Tuuli Metsoja**, assistent **Gerde Kadi Kuusk**

HOOAJA
PEATOETAJA

admirals

LIVIKO
— anno 1898 —

AUTOPARTNER

SORAINEN

/eestikonsert

/eesti_konsert

eestikonsert.ee